

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: OT/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010154
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3519010154.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci obžalovaného T. W., B.. XX.XX.XXXX P. T., O. X. W. XX U., L. X. T., D.. L.. V. XXXX/XX, na slobode, trestne stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 22. mája 2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný: T. W., B.. XX.XX.XXXX P. T., O. X. W. XX U., L. X. T., D.. L.. V.Č. XXXX/XX, na slobode, je vinný, že

dňa 22.04.2019 v čase o 3,38 hod v B. T. B. P. po ceste II/504 (D. W.) smerom k ulici V. viedol osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo 166, ev. č. U. po požití alkoholu s výsledkom merania 0,99 miligramu etanolu na liter vzduchu vydýchnutého, a to i napriek tomu, že mu bol Rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/144/2012 zo dňa 26.06.2012, právoplatný dňa 26.06.2012 uložený trest zákazu činnosti spočívajúcej vo vedení motorových vozidiel každého druhu po dobu 2 roky a 6 mesiacov ako aj Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 29.11.2012 sp. zn. 3T/251/2012 právoplatný dňa 19.12.2012 trest zákazu činnosti, spočívajúcej vo vedení motorových vozidiel každého druhu po dobu 6 rokov,

t e d a

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,
- vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona,
- prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 41 ods. 1, § 348 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 5 písm. a), ods. 7 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na doživotie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 23.04.2019 o 19,00 hod. prevzal sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom postupom podľa § 204 ods. 1 Trestného poriadku od prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom obžalobu, sp. zn. Pv 257/19/3304 zo dňa 23.04.2019, na obvineného T. W., B.. XX.XX.XXXX P. T., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Dňa 24.04.2019 o 08,00 hod. vykonal sudca pre prípravné konanie výsluch obvineného, pričom obvinený sa k žalovanému skutku priznal a svoje konanie oľutoval. Uviedol, že si je vedomý toho, že šoféroval pod vplyvom alkoholu, pričom mal uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. Za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky už bol dvakrát právoplatne odsúdený, preto si je vedomý toho, že mu bude uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na doživotie. Žiadal súd, aby mu uložil podmienený trest, alebo peňažný trest, nakoľko má prácu, ktorá mu vyhovuje. V plnom rozsahu sa pridržiaval svojej predchádzajúcej výpovede. Následne sudca pre prípravné konanie rozhodol vo veci trestným rozkazom, sp. zn. OT/26/2019 zo dňa 24.04.2019, proti ktorému obvinený podal odpor v zákonnej lehote, a to dňa 29.04.2019.

Na prejednanie trestnej veci nariadil samosudca hlavné pojednávanie na deň 22.05.2019. Predvolanie, poučenie, výzvu podľa § 240 Tr. por. naň si obžalovaný prevzal osobne na výsluchu dňa 24.04.2019. Obžalovaný tak mal zachovanú lehotu na prípravu na hlavné pojednávanie päť pracovných dní.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 22.05.2019 za účasti prokurátora, obžalovaného a jeho obhajcu a zistil nasledovné:

Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že medzi prokurátorom a obžalovaným nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný T. W. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 257/19/3304-7 zo dňa 23.04.2019 doručenej súdu dňa 23.04.2019, právne kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného T. W. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiť stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku

rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní neboli uplatnené nároky na náhradu škody.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Obžalovaný bol schopný v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vo veci jednalo o dva úmyselné trestné činy, kedy obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti a vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Zavinenie obžalovaného bolo úmyselné v zmysle § 15 Trestného zákona. Protiprávnym konaním, opísaným v skutkovej vete tohto rozsudku, obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a súčasne v jednočinnom súbehu aj znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, keďže bolo preukázané, že vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, a súčasne maril výkon rozhodnutia tým, že vykonával súdu činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti. Obžalovaný sa skutku dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento skutok. U obžalovaného ide o konanie úmyselné, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým záujmom je ochrana života a zdravia účastníkov cestnej premávky a rešpektovanie právoplatne uložených zákazov a príkazov na podklade individuálnych právnych aktov, tieto súd objektom spáchaných trestných činov. Tieto záujmy boli konaním obžalovaného porušené, nakoľko obžalovaný naplnil aj objektívnu stránku stíhaných trestných činov a spáchal ich tak, ako na to poukazovala aj obžaloba. Súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov. Konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaných prečinov, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení obhajcu obžalovaného W. prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonal dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zameril len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste, jeho druhu a výmere podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi: register priestupkov, register trestov, lustrácia Sociálnej

poisťovne, posudok spoločnosti Q. s.r.o. z 25.04.2019, posudok spoločnosti B. H. z 06.05.2019. Súd v zmysle § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkaz navrhnutým obhajobou, a to znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria za účelom skúmania duševného stavu obžalovaného, nakoľko toto dokazovanie považoval súd za nadbytočné, nepodstatné pre rozhodnutie súdu v danej veci. Súd v danom prípade nemal pochybnosti o tom, že u obžalovaného boli jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania trestných činov zachované v plnom rozsahu, že bol schopný chápať zmysel trestného konania a aj s poukazom na dve kladné hodnotenia zamestnávateľov obžalovaného, z ktorých nevyplýva, že by obžalovaný denne požíval alkohol v nadmernom rozsahu, teda súd nemal dôvod skúmať prípadnú závislosť obžalovaného na alkohole za účelom uloženia ochranného liečenia. Obžalovaný sa opakovane dopúšťal trestných činov pod vplyvom alkoholu a ak má s alkoholom problém, sám sa môže kedykoľvek dobrovoľne podrobiť liečeniu na vlastné náklady.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného W. vyplynulo, že obžalovaný má tri záznamy v registri trestov, bol trikrát odsúdený za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, pričom jedno odsúdenie bolo súdom Českej republiky a dve súdmi Slovenskej republiky. Obžalovaný bol odsúdený Okresným súdom Trutnov sp. zn. 3T/85/2011 rozhodnutím zo dňa 31.05.2011, právoplatným dňa 14.06.2011 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 274 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 40/2009 Sb, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 30.000 českých korún, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, zákaz činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 24 mesiacov. Obžalovaný bol ďalej odsúdený Okresným súdom Michalovce sp. zn. 4T/114/2012 rozsudkom zo dňa 26.06.2012, právoplatným dňa 26.06.2012 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok 6 mesiacov do 26.12.2013, kedy mu bol dňa 28.02.2013 nariadený výkon trestu odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, podmienenčne bol prepustený dňa 15.10.2013, zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 2 roky 6 mesiacov. Obžalovaný bol ďalej odsúdený Okresným súdom Michalovce sp. zn. 3T/251/2012 trestným rozkazom zo dňa 29.11.2012, právoplatným dňa 19.12.2012 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, podmienenčne bol prepustený dňa 15.10.2013, zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 6 rokov.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný sa dopustil jedného priestupku proti majetku, a to dňa 13.07.2014, kedy rozbil 2 ks sklenených tabulí zastávky MHD, čím TaZS mesta Michalovce spôsobil škodu vo výške 168 eur, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 50 eur.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný je od 01.01.2019 zamestnaný v spoločnosti B. H. U. U., s.r.o. Z posudku tohto zamestnávateľa zo dňa 06.05.2019 vyplýva, že obžalovaný má pravidelnú dochádzku do práce, s jeho prácou sú nadriadený spokojný, je aktívny a ochotný pomôcť. Hodnotenie bývalého zamestnávateľa na obžalovaného je tiež kladné.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' už bol za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného T. W. existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že uznal vinu zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, čím odpadla povinnosť súdu vykonať kontradiktórne hlavné pojednávanie vo vzťahu k výroku o vine) postupom podľa § 257 Trestného poriadku. Na strane priťažujúcich okolností súd zistil dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to že páchatel' už bol za trestný čin odsúdený, vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Michalovce sp. zn. 4T/114/2012 a 3T/251/2012 a § 37 písm. h) nakoľko sa dopustil dvoch trestných činov. Súd v danej veci ukladal za dva trestné činy úhrnný trest v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahovalo na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, teda za trestný čin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, kde je trestná sadzba až na dva roky. Preto súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne. Nakoľko v predchádzajúcich odsúdeniach obžalovanému bol uložený peňažný trest, následne podmienený trest, po ktorých sa aj naďalej dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti, teda tieto tresty u obžalovaného nespĺnili účel, na základe čoho mu bol súdom v Michalovciach uložený aj nepodmienečný trest vo výmere 8 mesiacov. Súd v danom prípade považoval trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov nepodmienečne na ochranu spoločnosti a prevýchovu páchatel'a za dostatočný, a to najmä s poukazom, že predchádzajúce odsúdenie peňažným trestom, podmienené odsúdenie a nakoniec aj odsúdenie na nepodmienečný trest u obžalovaného nespĺnilo svoj účel, nakoľko pokračoval v páchaní ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Obžalovaný je recidivista žalovanej trestnej činnosti. Dopustil sa aj priestupku proti majetku. Zároveň však samosudkyňa určila výšku trestu v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby, nakoľko za prejednávane trestné konanie obžalovaného, spôsob jeho spáchania a v neposlednom rade i následok, aký spôsobilo, by sa trest vo vyššej výmere súdu javil ako neprímerane prísny a nespĺňal by dôsledne všetky zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zákona.

Na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže pred spáchaním predmetných trestných činov v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody za dve odsúdenia, ktorý mu bol uložený za úmyselné trestné činy.

Súd obligatórne uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie podľa § 61 ods. 5 písm. a) a ods. 7 Trestného zákona, keďže obžalovaného súd odsudzoval za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, hoci už bol za taký trestný čin, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, dvakrát právoplatne odsúdený.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním nebolo spojené adhézne konanie, teda nebol uplatnený nárok na náhradu škody poškodenými.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.